

TARI GERGELY

Káröröm

*Most képzeld csak, hogy játék vagyok,
Stratégia, mindig szórakoztató.
6 lapom van, egyik sem csaló.*

*Személyiség négyzetek dobálnak falnak oda,
Falról vissza magamhoz.
Csak egy-egy eltörött végtag, üvegcserep,
Hideg ablak-hiány éreztette:
Ura önmagadnak, segítséggel,
De még lehetsz.
Első szám harmadik szeszélyt,
Ma már ki hinné el, magam sem
Lehetek más,
Mint egyes szám harmadik cseléd.
Nem megy kettesben sem egy-per eggyel,
Így minden tárgytalanná válik,
Csak játsszuk újra,
És én majd jobb játékszer leszek,
Megkedvelsz, ígérem.*

*Ha úgy akarod komoly leszek,
Élet, megújuló energiaforrás.
7 lapom van, mindegyik csaló.*

Szeretet

*Múló vigasz lennék.
Érzéktelen különc,
A rendes rend gerince,
Ó de mégis porhanyós,
Friss sült húsban az
Irdalt fokhagyma
Kit taszít,
Nem kedvel engem,
De éhes ember mindig
Fel
Falna.
Tehát nem ember vagyok,
Olcsó utánczat,
S hogy nem férnék bele
Zsebbe, szebbe,
Mint amilyen az enyém
– ugyanis az szemetes, bűzös-
Lenne.
Még jó, hogy emberek között
Szeretnek szült anyám,
Megtisztel, hogy fajtársként fogad
Citrom, barack, gomba, fajt, róka
Minden goromba,
Ó esősszemű, száz és száz érzelmes,
Porondon kóválygó matéria.
S hogy csak segíteni akarok,
Jószándékkal soha ne azonosíts,
Ám rosszakaród sem vagyok.*

Terube vett teru

*Tervre zuhan teru,
s nincs korlát, kapaszkodás
nyom agyon, a sok lim-lom.*

*Térdem remeg magamba,
Másba csak zizeg, ha
Rám gondolnak, nem tudják kire.*

*Vagy mire vállalkozik, aki
Tervként emleget. És csak
Sírok, mert
Ízetlen tréfát űzök magamból ki,
Személyi számot, nevet,
Levetett kabátot, hogy társ legyek,
Kiszámított szabad figura.*

*Lélek kabátot, szágrétegűt,
Most el! -feledem, feladom,
Magam fogásra akasztom,
Csak újra-újra ki varrja meg,
Ki várja meg,
s mi végre az akasztóm?*

Vita

*Fejemben motoszkál minden
Ami isten, hagyom, megintsen,
Ó az-az egy hangzó!
Nyugalmat pakol a belső zsebembe
Amit én átteszek a külsőbe és ő
Vissza megint, megint ha én megint
Átteszem... s kompromisszumot keresek:
A szerelemben lelem meg:
Magam.
Nem voltam, már vagyok,
Nevem van és ruhám, zsebem,
Melybe káromkodásaim, s
Esztert sajátjává, Esztert sajátommá
Tavaszt, ősz, nyarat, s telet
Teszek
Mindenre mi én nem leszek.*